

navnlig skal medfølge Attester fra Sogneraadet paa Vandet og fra Communalbestyrelsen i Kjøbstæderne, som indeholde den bestemte Erklæring, at Vedkommende, skjøndt ubemidlet, dog ikke er berettiget til i det givne Sygdomstilfælde at fordrø Hjælp fra Sognet eller fra Communen. Jeg maa nu tilstaae, at jeg mener, at Folk i denne eller hiin Commune, som ere ubemidlede, efter daglig Sprogbetjender betyde det Samme som Folk uden Midler. Jeg kjender ikke Noget, der er uberettiget til at forlange Hjælp af Communen, men jeg haaber, at den ærede Justitsminister vil sige mig, hvad det er for et Folkefærd. Dernæst fordres der Attester for flere andre Ting, som jeg ikke vil forlange min Udtalelse med at opregne — jeg holder meget af at være kort — men de angaae navnlig Sygdommens Varighed, Natur og Betskaffenhed paa den Tid, da Andragendet indgives. Oplysninger herom skulle gives ved paalidelige Attester; men ikke nok hermed, Anstalten fordrer sig forbeholdt Ret til at faae Patienten undersøgt paa selve Hospitalet, før der bliver svaret paa Andragendet. Naar disse Betingelser opstilles, forekommer det mig imidlertid, at det er det Samme, som om Bestyrelsen vilde sige: Vi forbeholde os Ret til at nægte enhver udenbys Patient en Friplads paa Hospitalet. Jeg havde ikke troet, at den kongelige Resolution vilde være bleven opfattet paa den Maade, og jeg vilde sandelig ikke have været med til uden Forbehold at underskrive en Aerkjendelse som den, der findes i Finantsudvalgets Betænkning Sp. 211—12, naar det var givet, at de her nævnte Fordringer vare stemmende med den ifølge Justitsministerens — saavidt jeg i dette Dieblif huffer, den nuværende Justitsministers — Indstilling udstedte allerhøieste Resolution. Man skal altsaa have Attest fra vedkommende Sogneraad eller Communalbestyrelse for, at Patienten, skjøndt ubemidlet, ikke har Ret til at søge Fattigundersøttelse, og dernæst forbeholder Hospitalet sig, trods alle de andre Attester, Ret til at undersøge ham paa selve Anstalten. Kan dette fordres, skjøner jeg ikke, at Afgangen til at komme paa Hospitalet er bleven meget lettere for Udenbys, end den hidtil har været. Det var

dette, jeg har villet tillade mig at udtale, og altsaa tager jeg foreløbig for min Deel den udtalte Paaskjønnelse tilbage; men det skulde glæde mig, om den ærede Justitsminister kunde oplyse mig om, at jeg er i Bildfarelse, naar jeg mener, at man her er i en besynderlig Tilstand, naar man vil give det Udseende af, at man paa et foregaaende Finantsudvalgs Indstilling har gjort Noget for udenbys Syge, men dog opstiller de Betingelser, jeg her har citeret. Hvorledes dette skal være en Smødekommunen imod det tidligere Finantsudvalgs Indstilling, og hvorledes det skulde kunne være Paaskjønnelse værd, haaber jeg, at den ærede Justitsminister nærmere vil oplyse mig om. Det vilde være mig meget kjært at blive overbevist om, at jeg har taget fejl i denne Henseende.

Th. Nielsen: Det er kun i Anledning af Vædringsforslaget under Nr 19, at jeg skal tillade mig at udtale et Par Ord. Til den første Deel angaaende Lønningsafsaerterne har jeg intet Videre at bemærke. Jeg har, efter at have hørt de ærede Ordførere for Fleertallet og for Mindretallet, ikke kunnet see Andet, end at den sidstnævnte Ordfører, nemlig Mindretallets, i Grunden gav ligesaa gode Grunde for at optage Forslaget, som den anden Ordfører har givet for at ubelade det. Dette er ikke for mig noget Væsentligt; men hvad der derimod for mig er væsentligt, er den sidste Linie, som staaer i Forslaget: „Overformynderiets Regnskab optages paa Statsregnskabet“, og de Grunde, som den ærede Ordfører for Fleertallet gav for ikke at kunne gaae ind paa dette Forslag, forekomme i alt Fald mig at være meget svage. Den eneste Grund, jeg egentlig syntes, at han angav, var den, at det aandede Mistillid til Administrationens Revision og i Modsetning dertil Tillid til den constitutionelle. Dette kan jeg nu slet ikke see; thi jeg troer overhovedet ikke, at der deri, at man tager Bestemmelse om, at et Regnskab skal eftersees, ligger nogen absolut Mistillid til Noget. Der er imidlertid to Grunde, hvorfor jeg har glædet mig over, at dette Forslag er fremkommet. Den første er den, at jeg synes, at det er aldeles